

نوا

برخی خوانندگان پاپ؛ هنرپیشگان اجراهای صحنه‌ای خویش

پلی یک ساعتی چند؟

بینا یاری

بهبتر از نرم افزار های ادیت و پخش صدا سردر بیابورد و هر چه فیلم بردار شما در تصویر برداری از کنسرت بیشتر بتواند لب‌های شما را در حین خواندن در فیلم نیاورد و از آنها کمتر فیلم بگیرد کنسرت پاپ شما بهتر و رضای کننده تر خواهد بود. مخصوصاً اگر چند آهنگ پر صدا و صدای پر جنب و جوش چاشنی مجلس کنیید تا مخاطب کمتر بفهمد که واقعاً در روی سن، صدا دارد از کجا در می آید و پخش می شود هم که دیگری بهتر. اغلب هم نخواهد فهمید که آیا خواننده می خواند یا صدای ضبط شده در یک استیج پخش می شود. همه چیز خوب و خوش تمام خواهد شد و اصلاً حنجره ناتوان خواننده و فالشی های نوازندگان بر کسی پیدا نخواهد شد؛

چرا که همه چیز در نهایت تطبیق با آهنگ های ضبط شده در کنسرت به دست مخاطب رسیده است و مگر کسی هست که از آن ناراضی باشد؟ مخاطب می داند که این کنسرت به آن کنسرت هزیننه علاقه مندی خود به فلان خواننده و به همان آهنگ خاطر دار و نوستالژیکش را می پردازد آیا ساز و بنجل و تقلب است؟ چه میزان وقاحت لازم است تا در ازای علاقه مندی کسی به خاطرات و آهنگ های نوستالژیکش به او لگام زده و برگردهاش سوار شوند؟ و اسم این وقاحت را دنیای تجارت موسیقی بگذارند و دم از موزیسین بودن و هنر بزنند؟ مدت هاست که تشست رسوایی

بادی به سمت آن متمایل خواهند شد. آنها یک خطا و غلط را چون که همگان انجام می دهند برای خویش مجاز می شمارند؛ در صورتی که از اساس این رفتار غلط است و میان ما یکی بسیاری از این خوانندگان را آشکار می کند و ضعف شخصیتی آنها را اما و رای این ها این خود آنها هستند که در رقابت برای فروش کالای بنجل خویش به هر خطایی دست می زنند. از این روست که تهیه کنندگان نیز شرایطی را فراهم می کنند تا آنها بتوانند به هر خواسته خویش دست بیابند. اما همه این موارد باز هم نهایت آن وقاحت نیست. خوانندگانی که تنها در استودیو می توانند با صدبار اجرا و تکرار، چیزی را به ظن خویش درست از کار در بیابورند و به تکه های قبلی با کمک نرم افزار های ادیت بچسبانند درست نیست قصد صحنه و اجرای زنده داشته باشند اما سودای شهرت و ثروت آنها را به جاهایی می کشاند که بتوانند هنر پیشگانی برای اجرا خواننده های استودیویی خود شوند.

و فراتر از این ها تهیه کنندگانی هستند که دیگر از همان ابتدای ضبط استودیویی یک قطعه، شیوه جدیدی را برای کنسرت های آتی خواننده کم بضاعت خود پیش بینی و ترتیب می دهند و آن همان ضبط نسخه پلی یک است. باورش شاید کمی سخت باشد، اما اکنون یکی از تخصص های صدابرداران استودیوها، مجرب بودن در ضبط نسخه پلی یک است و ادیت آن با فکتها برای خوب از کار در آوردن شلوغی یک سالن برای اجرای صحنه ای شده با این تر فنند همه خود می آورند. که در جایی که همگان همین کار را می کنند آنها هم خود را مجاز می دانند برای رضایت مخاطب و بهتر جلوه دادن خود از آن بهره ببرند. غدیری که بدتر از صد گناه دیگر است و تایید می کنند آنها نمی توانند خوب و بد را تشخیص دهند و با وزیدن هر طراخی شده است. این نکته را در فیلم «سردی آهن» می توان به خوبی، احساس کرد.

طراحی شده است. این نکته را در فیلم «سردی آهن» می توان به خوبی، احساس کرد.

خسرو سینایی جزو سینماگران علاقه مند به فرهنگ عامه و مناطق مختلف ایران بود و می گفت: «مردم اگر برای تماشای فیلمی می آیند باید با آن فیلم زندگی کنند، یعنی باید داستاوردی بجز گذران زمان یا حیانا به جهت تفریح و فراغت، از فیلم عاید آنان شود.»

او با ساختن فیلم «جزیره رنگین» نشان داد که می توان با بودجه پایین هم فیلمی خوب و با پیامی بزرگ ساخت. باز بگردیم این فیلم همگی از زنان و مردان خطه جنوب هستند که با شن های رنگین جزیره نقاشی می کنند و طرح های جالبی را می سازند، که پس از ساخت این فیلم و پخش آن در جشنواره های بین المللی، چشم خیلی از جهانگردان به منطقه هرمز باز شد و آنان توانستند به توانمندی زنان و مردان جزیره هرمز پی ببرند.

خسرو سینایی از نسل دغدغه مندان سینماست. در دانشگاه در مقام استاد، آموخته هایش و دغدغه هایش را به دانشجویان، انتقال می داد و در این بین کمی گذاشت، به همراه دانشجویان سفرهای تجربی می رفت و آموختن زندگی هنری به آنان از دغدغه هایش بود. خسرو سینایی در مقام سینماگر، راوی بخشی از زیست اجتماعی و فرهنگی ایران زمین و مردمان آن است. به اشتراک گذاشتن و ثبت لحظاتی از این مناسبات در روابط اجتماعی و شناخت اقلیم ها و آیین ها، در آثار او موج می زند. تناسب بین فرم و گونه فیلم با محتوای آن، از امتیازات ویژه خسرو سینایی به عنوان یک سینماگر مؤلف است. او هیچ گاه محتوا را فدای فرم نکرد و همین نکته فیلم های او را از منظر تکنیکی، متفاوت می کند. موضوع فیلم، سناریو، روابط انسانی، گره های دراماتیک، نقطه اوج یا نقطه رهایی، موسیقی مناسب با موضوع، مختصات فیلمی را به ما یادآور می شود که باید آن را دید و با آن زندگی کرد و حتماً آن درس گرفت و این فیلم و پیام آن، بخشی از تجربه زیستی ما می شود. این یعنی بینش و نظر گاه مخاطبین را به سوی افاق های دیگر رهنمون کردن، که در یک قالب هنری، و هنری که تر کبیی از چند هنر دیگر است، مثل سینما، یافت می شود.

سینمایی از نیکان روزگار ما بود و هست و خواهد بود. مثل

کنسرت های پاپ عرصه جولان پلی یک کنندگان شده است و توانایی های ادیتورهای کامپیوتری صدا، هر چه ادیتور و اپراتور صدای شما بهتر از نرم افزار های ادیت و پخش صدا سردر بیابورد و هر چه فیلم بردار شما در تصویر برداری از کنسرت بتواند کمتر از لب های شما فیلم بگیرد کنسرت پاپ شما بهتر و رضای کننده تر خواهد بود

چهره ندارد بلکه این بی شرمی را به امری پذیرفته شده تبدیل می کند که به همت تهیه کنندگان منفعت طلب و خوانندگان شهرت طلب برای بهره برداری از مردم علاقه مند به موسیقی پاپ فراهم شده تا بنجل هایی که تهیه کنندگان می خواهند را به صورت رنگ شده به مردم ببینند. در این بازار پر سود دیگر جابه جا کردن مرز های وقاحت کاری است که قلم از گفتن صفت شایسته آن قاصر است و البته شاید از عهده هر کسی بر نیاید اما این اواخر یک خواننده و آهنگساز مشهور پاپ نشان داد که توانایی های او تهیه کننده ها را نیز به حیرت واداشته است. او اعلام کرده بود به صورت آنلاین قرار است برای علاقه مندان کنسرتی اجرا کند و از طریق ارتباط مجازی دنیای اینترنت به دست مخاطب برساند و البته با بهای بلیت گراف ۵۰ هزار تومانی و انحصاری پذیرفته اند که خواننده قادر نیست کرده اند. با این حال مخاطبان نه تنها اجرای زنده ای ندیدند بلکه اغلب با یک فیلم مواجه شدند که برای آنها پخش می شد. این گونه خوانندگان کم مایه هنر پیشگانی می شوند که مرز های وقاحت را یک تنه جابه جایی کنند.

نوا ساز کیهان کلهر در عمارت چهل ستون می پیچد

کیهان کلهر در صفحه اینستاگرامش از برگزاری بخش دوم کنسرت آنلاین خود در شهر اصفهان برای امشب یکشنبه ۱۹ مردادماه خبر داد. کیهان کلهر که هفته گذشته به همراه کوارتت مینیاتور با اجرای قطعاتی از کنسرت «شهر خاموش» در خانه اتحادیه تهران کنسرت آنلاین اجرا کرد و بیش از ۲۰ هزار نفر آن را مستقیم مشاهده کردند، در صفحه اینستاگرام خود از برگزاری بخش دوم کنسرت شهر خاموش در اصفهان خبر داد. کنسرت آنلاین کیهان کلهر امشب رأس ساعت ۲۲ در اصفهان و در کاخ موزه چهل ستون برگزار می شود. او در یک ساعت کنسرتش، سه قطعه باقی مانده در نامه شهر خاموش را اجرا خواهد کرد.

پخش آنلاین موسیقی دستگاهی

نخستین دوره کنسرت آنلاین موسیقی دستگاهی از ۱۶ تا ۲۰ مردادماه هر شب ساعت ۲۱ با حمایت دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بنیاد رودکی در تلویزیون تعاملی تیوا به صورت رایگان پخش می شود. اولین دوره کنسرت آنلاین موسیقی دستگاهی، پنجشنبه شب با اجرای گروه موسیقی «قیه مافی» به سرپرستی سعید نایب محمدی در تالار رودکی آغاز شد. سعید نایب محمدی نوازنده عود، مجتبی عسگری خواننده، حمید قنبری نوازنده تنبک اعضای گروه فی مافی را تشکیل می دادند. جمعه ۱۷ مردادماه نیز گروه «آوای پریشم» با حضور عماد حنیفه، امیر انثی عشری، حمیدرضا برزو، پویان گرامی، محسن فروغی روی صحنه رفت. و شنبه ۱۸ مردادماه گروه «تیم» متشکل از هادی منتظری، حسین علیشاپور، کوه شعی، محمدرضا شرایلی روی صحنه رفتند و امشب نیز گروه «قش» متشکل از امیر شریفی نوازنده تار، مهدی امامی خواننده، محمد عشقی نوازنده سنتور، العیر امر دانه نوازنده کمانچه، مرجان مهران نوازنده قانون و سهیل الله دادیان نوازنده تنبک روی سن خواهند رفت. دوشنبه ۲۰ مردادماه نیز گروه «آوای باهمراهی علی اصغر عرشاهی نوازنده تار، پوریا خواص خواننده، پویان عطای نوازنده سنتور، بهزاد مریازی نوازنده تنبک و سهیل کاکاوند نوازنده تار آخرین برنامه این سلسله اجراها را روی صحنه خواهند برد.

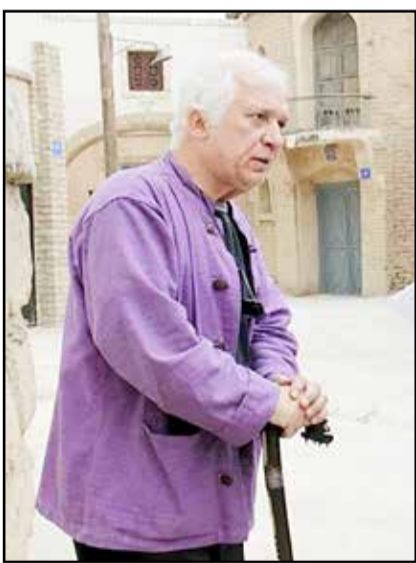
اجرای گروه «آوای خانه» در پهنه رودکی

به همت بنیاد رودکی و در شب عید سعید غدیر خم، گروه «آوای خانه» در پهنه رودکی به اجرا پرداخت. به گزارش ایلنا، به مناسبت عید سعید غدیر خم گروه «آوای خانه» با اجرای قطعاتی از جمله «تا صورت پیوند و جهان بود علی بود» و «مولانم» به روی صحنه رفت. هنرمندان گروه «آوای خانه» که راامران همت پور نوازنده سه تار و تنبور و سرپرست گروه، سیروس ملکی خواننده، ناصر کاوه نوازنده عود، بهروز قنصولی نوازنده دف، میلاد شکری زاده نوازنده کمانچه، مهدی نبوی نوازنده نی و تنبک و ماهر خسروی نوازنده دف تشکیل می دادند. این اجرای پهنه رودکی با رعایت پروتکل های بهداشتی انجام شد.

دبیر جشنواره موسیقی نواحی منصوب شد

احمد صدیقی در حکمی از سوی سید مجتبی حسینی، معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، به عنوان دبیر سیزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران معرفی شد. در این حکم آمده است: «جناب آقای دکتر احمد صدیقی، نظر به سوابق علمی و تجربیات ارزنده جنابعالی و پیشینه نامدیر کل محترم دفتر موسیقی، به موجب این حکم به عنوان دبیر سیزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران منصوب می شوید. امید است با استعانت از خداوند متعال، به بهره گیری از ظرفیت های موجود، بهره مندی از تجارب دور ه های گذشته و پیش بینی شرایط جاری کشور به واسطه شیوع ویروس کرونا، جشنواره ای سلامت و پر خوردار از شاخصه های هنری مورد قبول در پیش داشته باشیم.»

او انگشت ششمارند. اخلاق مدارای او به عنوان یک هنرمند واقعی، مثال زدنی است. او با اندیشه ای از پیش تعیین شده و هدف گذاری شده، با به عرصه هنر گذاشت و با انتخاب مدیوم سینما به بارور شدن آنچه به آن اعتقاد داشت تلاش کرد، با تلاش نه برای معاش، بلکه برای رسیدن به حقیقتی ناب بود که با دیدن و شنیدن آثارش، به این حقیقت نایل می شویم. مجموعه دانش و ابزار در دست او و نیز بینش اجتماعی و جهان بینی او، به دستاوردی تبدیل شد که جزو افتخارات میراث فرهنگی و هنری این سرزمین محسوب می شود و نسل ها، می توانند آثار این هنرمند ارزنده را ببینند و بیاموزند. به قول فیلسوف بزرگ آرتور شوپنهاور که گفت: «ایده های ازلی، در یافته از تأملی ناب هستند و مایه اساسی و ابدی تمام پدیده های جهان را بازگو می کنند. این ایده ها متناسب با ماده ای که واسطه بازگویی آنها هستند، جامه موسیقی، شعر و نقاشی و مجسمه سازی، می پوشند. تنها سرچشمه هنر، معرفت بر ایده است و تنها هدف، انتقال این معرفت به جهانیان است.»